

INDEPENDÈNCIA I DEBAT ECONÒMIC
Germà Bel
(Publicat a *La Vanguardia*, 9 de Setembre de 2014)

No hi ha un diagnòstic unànimement acceptat sobre la millor estratègia per la recuperació econòmica europea. Però, s'imaginem algú dient que no hi ha discussió ni anàlisi seriosa sobre la qüestió? Mostraria una preocupant incapacitat de seguir llibres, articles, informes i debats. Clar que també podria ser algú que té la resposta certa als dilemes, però o és molt discret o encara no ha aconseguit que li publiquin. Doncs aquesta és ja la impressió que fa el mantra 'no hi ha informació ni anàlisi sobre els efectes econòmics de la independència'.

Volen estimacions terrorífiques dels efectes econòmics? Consultin informes del Ministeri d'Exteriors ("Fantasies margallianes", aquí, 25/03/2014) o del Instituto de Estudios Económicos, que pronostiquen caigudes del PIB semblants a les de la Guerra Civil (!) i reducció del comerç entre Catalunya i Espanya superior a la donada entre Sèrbia i Bosnia-Herzegovina (!). Més moderat, el llibre d'UPyD de 2013 pronostica una caiguda del 10% del PIB per l'efecte comercial, compensada ben be totalment per l'efecte fiscal positiu, amb una pèrdua neta de renda catalana del 2% al 3%, segons UPyD.

Naturalment, a Catalunya s'han publicat més anàlisis: els llibres de Guinjoan i Cuadras, d'ambdós amb Puig, de Bosch i Espasa, de Sala i Martín, del Col·legi d'Economistes de Catalunya, informes del Col·lectiu Wilson, Cambra de Comerç de Barcelona, CATN...Tots coincideixen a preveure que un potencial efecte negatiu sobre el comerç amb Espanya seria molt més modest i transitori, i molt inferior a l'efecte positiu sobre el PIB de la millora fiscal, la millor aproximació del qual és el dèficit fiscal pel mètode del flux monetari. Recordin que del flux monetari al càrrega benefici es passa contractant desenes de milers de persones que treballarien a Catalunya i pagarien aquí els seus impostos. Per cert, ja no en queda ni rastre de la no-neutralització del dèficit Central, rematada per l'informe encarregat per Montoro. També ha passat a millor vida la inevitable sortida de Catalunya de l'Euro després que dos premis Nobel (Mirrlees i Stiglitz) i reputats professors anglesos hagin mostrat la impossibilitat d'excloure a Escòcia de la lliura esterlina, fet assumit explícitament pel portaveu de la campanya del No, Darling, en el seu darrer debat televisiu amb Salmond.

Qui té la raó? En economia, en qüestions socials, LA RAÓ no existeix. El que és desitjable és l'ús de la raó, i cadascú en fa el seu. Això sí, sabem que els motius de millora econòmica són adduïts per 3 de cada 10 catalans que votarien per la independència, mentre que el perjudici econòmic ho és per 1 de cada 10 que votarien en contra. Això és consistent amb el fet que els motius identitaris ('nacionalisme') són al·legats per 2 de cada 10 que votarien a favor...i per 5 de cada 10 que votarien en contra. Res a dir; en una societat moderna cadascú opina el que li sembla millor pels motius que li semblin més apropiats. Tanmateix, un suggeriment pels abonats al "no hi ha informació ni anàlisi": Llegeixen una mica, i discuteixin-ho, que ja hi ha molt material disponible!